

Oktober 2008: plannen, plannen en nog eens plannen

Wat een gedoe, zo'n camping bouwen.....

Heel fijn dat baasje en vrouwtje de toestemming hebben, maar nu is het dagdromen over, nu moeten er besluiten worden genomen. Dat is voor henzelf al veel werk, van keuzes maken (hoeveel uitbesteden, hoe de douches verwarmen, hoe verdelen we de stroomkasten en nog véél meer) tot bedrijven zoeken, maar alleen al offertes en advies krijgen blijkt soms een hele uitdaging.

Van half augustus tot eind september hebben ze moeten soebatten en geduld oefenen tot er twee offertes op tafel lagen voor het aanleggen van de wegen en de vuilwaterafvoer, en nu is de kogel door de kerk, maar de bedrijven hebben voorlopig geen tijd om te komen maar we hadden wel gehoopt in het voorjaar gras te hebben in plaats van een stuk omgewoeld terrein. Dat wordt problematisch....

De mevrouw van de Agrarische Kamer van Koophandel die op het dode punt in de aanvraag ons project weer vlot getrokken heeft, heeft een andere functie gekregen. Haar opvolgster is heel druk en heeft al zes weken geen tijd om op onze mails te reageren en is telefonisch nooit bereikbaar. Zij is wel degene die baasje en vrouwtje kan adviseren over ondernemingsvormen en het agrarische toerisme, waar wij onder vallen.

Vier weken geleden zou een meneer van een adviesorgaan voor beginnende ondernemers een afspraak voor ons maken bij de gewone kamer van koophandel. Je snapt het al: nog niets van gehoord. Vrouwtje heeft zelf geprobeerd een afspraak te maken, maar dat kon niet: ze mag wel naar een informatiemiddag eind november, om daarna een afspraak te kunnen maken.

Er zijn ook onverwachte, positieve dingen: de instantie die subsidies kan verstrekken, heeft meteen op de eerste mail gereageerd, en na wat aanvullende gegevens zelf gebeld voor een afspraak om hier op TerreFerre te komen kijken (weliswaar twee maanden later, maar toch) en te adviseren. Zij komt begin november. Een andere instantie, over duurzame energie, heeft ook meteen teruggemild. Verder zijn baasje en vrouwtje naar Lyon geweest, naar een vakbeurs voor campinghouders, daar hebben ze heel veel adressen van bedrijven gevonden. Wij mochten niet mee, maar het was ook niet leuk voor hondjes. In de stad, in een grote hal met allemaal mensen in pakken en glimmende papertjes, niets te eten, weinig te jagen.

Tussen de bedrijven door ontstaat er op TerreFerre een collectief project: het eerste verhuurhuisje. Inmiddels hebben daar al aan gewerkt: Harry, Eric (Sonja misschien ook, maar dat hebben Jonne en ik niet gezien), Kees, Hans en natuurlijk baasje en vrouwtje. Het baasje van Boris komt binnenkort weer, die zal ongetwijfeld ook wel ergens een spijker inslaan. Bij deze beloofd: iedereen die helpt aan het huisje, mag zijn naam op een plank komen zetten. Zullen we de planken vol krijgen? Wordt vervolgd!

Nog meer mensen die een bijdrage leveren: Vrouwtje heeft geprobeerd een veld te ploegen, maar niet alleen zij, ook zwager Tim die nog nooit op een tractor heeft gezeten, heeft zijn eerste agrarische ervaring opgedaan. Wel meer ervaringen trouwens, in september en oktober.... Maar hij gaat maar zijn eigen verslag schrijven over hoe het is om een Frans renovatieproject in de Bresse Bourguignonne te kopen!

Ik heb gezien hoe Renske bang maar erg opgetogen op de helling probeerde rechtdoor te blijven rijden. Met de ploeg lukte dat, maar met de eg schoof ze langzaam maar zeer zeker 6 meter op. Eggen vond ze ook duidelijk minder leuk dan ploegen. Baasje gaf op een gegeven moment commentaar: vind je het nou echt handig om kris-kras te rijden? En Renske werd boos: dan moet je zorgen dat die stomme trekker een fatsoenlijke stuurbevestiging heeft! Zag je niet hoe het stuur sloeg? Kon ik niks aan doen!!!! En ga zelf eens op die helling zitten! Weet je hoe het voelt! Baasje, die vrouwtje net zo goed kent als wij, reageerde wijselijk niet meer.

Kort daarop is Renske zich de blubbers geschrokken van de prijs van graszaad: alleen al voor het veld waar de camping komt moest ze 432 Euro betalen! En dat terwijl er waarschijnlijk nog een groot deel weer ondersteboven wordt gewoeld.... Uiteindelijk is het eggen niet afgemaakt, en het gras nog niet gezaaid. Ze wachten tot de kampeerplekken zijn gevlakt, die worden zo snel mogelijk ingezaaid, en de rest komt toch maar in het voorjaar, gezien de kosten. Dit was een onderdeel uit het leerproces van een beginnend (camping)boer, niet altijd efficiënt, soms verkeerde keuzes, maar daar leren ze van.

Terug naar de orde van de dag.

Fijn, Harry was er weer een weekje, en dat viel gedeeltelijk samen met Eric en Sonja. Het is traditie dat we met Harry één dag in zijn vakantie de omgeving in gaan. Het was mooi weer, en Eric en Sonja, en vooral Cadiz, houden erg van wandelen.

En, ook traditie, Harry, die niet zo erg veel wandelt, heeft ook dit keer gehijgd zoals wij honden gewoonlijk doen (de andere mensen trouwens ook); gescholden dat hij er wéér was ingetrapt, dat we hem van alles kunnen laten doen, maar niet laten wandelen (in de bergen);

heeft zijn jaarlijkse souvenirs opgedaan (schrammen van bramen als vrouwtje een afsteekje denkt te zien);

en wederom zoals gewoonlijk, vond hij eenmaal op het hoogste punt dat alle moeite niet voor niets was geweest. Nu hadden we dit keer ook wel een erg lange, steile, maar mooie route. En niet eens ver van huis: we hoefden maar 20 minuten in de auto. Vrouwtje maakte er op de terugweg natuurlijk weer een uur over kleine weggetjes van, maar daar beginnen ik en Jonne wel aan te wennen. Die wandeling: eerst langs een riviertje dat Gizia heet. Daarna moesten we omhoog, en uiteindelijk kwamen we aan de bovenwand van een loodrechte rotswand terecht. Wij honden mochten niet eens over de rand kijken, zo steil was het! Sonja vond dat ze nu wel in het buitenland was.....

Nu vertel ik bijna niet eens dat mijn Vriendin ook is geweest, maar ik zou ook niet meer iedereen bij naam en toenaam noemen.... Maar Herma en Jan, die altijd erg goed aan Jonne en mij denken, hebben baasje en vrouwtje een paar avonden van hun werk gehouden, mee naar een restaurant genomen (daar vind ik persoonlijk nou helemaal niks aan), en in twee dagen tijd 400 km in de omgeving gereden. Vrouwtje heeft een cd vol foto's gekregen voor de website!

Toen een nieuwe klusser zich aandeed, was het geen lekker weer. Bovendien stond Kees van de ene op de andere dag voor onze neus, dus Matthijs en Renske hebben hun verplichtingen er niet voor opzij kunnen zetten. Hij logeerde in de caravan van Oom Piet. Toen baasje tijd kreeg om samen met hem te werken, bleek het een rustige en gezellige meneer te zijn die ook nog handig is. Het weer werd steeds een beetje beter en uiteindelijk is Kees nog een dag langer gebleven dan hij van plan was. Wij honden vinden 'm erg aardig en hij heeft z'n water en voer ruimschoots terugverdiend met zijn hulp. Hopelijk komt hij nog wel een keer!

Tja, de twee mensen in mijn huishouden vinden hun project wel heel leuk, maar zijn er ook wel eens moe van als er weer eens iets tegenzit. Bovendien nemen werk, muziek en visites ook best veel tijd in beslag. Laatst was het erg mooi weer, en vonden ze dat ze de zondag maar eens als vakantiedag moesten opvatten. Vrouwtje wilde in de Maconnais kijken, bij de wijngaarden die in herfsttooi waren. We hebben een tochtje gemaakt en zijn uiteindelijk bij de Roche Solutr e uitgekomen, een hoge uitstekende rots bovenop een berg. En.... Daar kun je naar de top wandelen! Dat hebben we dus gedaan, bovenop was het zo winderig dat Jonne en ik een beetje belachelijk op de foto staan, maar we hebben een leuke tocht gehad, het rook erg naar andere hondjes, en baasje en vrouwtje hebben genoten van de uitzichten en mooie geel-rode kleuren.

Laatste nieuws: De eerste werkzaamheden gaan toch beginnen! Tegen de tijd dat jullie dit verslag lezen, zal er bij ons een deel van de toekomstige wegen worden uitgegraven. Ben benieuwd hoe leuk dat wordt met de mollen en muizen...!